

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 10. Lotharingii Cardinalis oratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](#)

Sæc. XVI.
A.C. 1561.

„& Regina agerem , angustia temporis
 „præpeditus fententiam meam pluribus
 „non explicaverim: audio nunc quos-
 „dam id, quod a me nuper dictum, ita
 „interpretari , quasi Christum a Cœna
 „abesse afferuerim , quod impium esset,
 „& in Deum contumeliosum, cum fa-
 „tear tremendum hoc Mysterium a Dei
 „Filio institutum , ut magis, ac magis
 „participes efficiamur Substantiæ veri
 „sui Corporis , & veri sui Sanguinis,
 „atque ea ratione cum ipso arctius unia-
 „mūr , & coalescamus in vitam æter-
 „nam: itaque ut iis satisfaciam , hoc
 „affero, Deum quidem vere in cœna
 „adēsse, sed non propterea ejus Cor-
 „pus , quod in Cœlo est loco , & spa-
 „tio circumscriptum , cūm pane con-
 „jungi, nam ita sentit B. Augustinus, cum
 „dicit, Christum , quatenus Deus est,
 „ubique existere, quatenus homo, in
 „Cœlo: pariter Vigilius Episcopus Tri-
 „dentinus, qui mille amplius abhinc
 „annis contra Eutychen scripsit, his
 „verbis suam mentem aperuit: Unicus
 „filius Dei, qui etiam factus est homo,
 „uno loco continetur, quod ad carnis
 „naturam attinet, nec ullo loco conti-
 „netur, quod ad naturam divinitatis
 „spectat.

§. X.
Lotharingii Cardinalis oratio.
 Cum

Cum Lotharingius Cardinalis Theo- Sæcul. XVI.
A.C. 1561.
doro Bezae respondere juberetur, *Thuan. l.c.*
prolixum adornabat sermonem in duas *in act. colloq.*
partes divisum, in quarum prima de *Possiac. ab*
Ecclesiæ auctoritate agens afferuit, quod *spen. Script.*
illa sola in decidendis fidei controver-
siiis judex sit, nec solis sacris literis
illæ dijudicari possint, eoquod omnino,
cum eadem seiphas interpretari non va-
leant, necesse sit ad vivum, & loquen-
tem recurrere Judicem, qui suprema
auctoritate sua, quid in Sacra Scriptura
contineatur, ac quisnam illius verus
sit sensus, decidat. Postea ab initio
sermonis sui de obsequio, quod Regi
debetur, præfatus sic inquit: „Rex
„membrum, non caput Ecclesiæ est,
„cujus tuendæ curam præcipuam ge-
„rere debet; ceterum in iis rebus, quæ
„ad doctrinam pertinent, ipsi Ecclesiæ,
„& ejus Ministris subjecet, nam ex Scri-
„pturæ testimonio, & usu in veteri Ec-
„clesia recepto constat, quod Impera-
„tores in caussa fidei Episcoporum ju-
„risdictioni, Sedique Apostolicæ sub-
„jecti sint.„

Porro Cardinalis de Ecclesia disfe-
rens inquiebat, quod illa non tantum
ex electis constet, cum in Domini area
palea cum tritico promiscue reperiatur;
Ecclesiam tamen universam errare posse
negabat, si vero quæpiam singularis er-

M 3 raret,

Sæcul XVI. raret, pro eo casu inquiebat, quod ad
A.C. 1561. Principes recurendum sit, hoc est, ad Romanam Ecclesiam, & ad Universaliū Synodorum decreta, & antiquorum Patrum inter se consentientium sententias: præprimis vero Scripturæ testimoniis recto Ecclesiæ sensu, & interpretatione explicatis locus tribui debeat, quam normam, & ordinem cum non tenuerint Arius, & ejus Sectarii, inde factum, ut in errorum intricabilem labyrinthum sese præcipites dederint.

In secunda orationis suæ parte de articulo circa Cœnam Domini differens demonstrabat, quam periculose sit a recepta in Ecclesia interpretatione recedere; fieri enim posse ajebat, ut ex occasione Sacro - Sancti hujus Mysterii a Deo in id instituti, ut nos eo tanquam arctiori unionis vinculo secum constringeret, controversiis haud solvendis, & dissidiis nunquam destituris porta aperiatur, & ex eo tandem charitatis nunquam deinceps inter nos farciendæ scissura consequatur, nam si in ea sententia permanerent Protestantes, ut existiment, quod Christus non aliter ab Ascensionis in Cœlum tempore inter nos sit, quam antequam Carnem induisset, aut aliud Corpus, quam visibile, nunc non habeat, neque aliter in Sacramento existat,

existat, quam insit in verbi prædicatio. **Sæcul. XVI.**
ne, ac res eadem sit, Christum **A.C. 1561.**
in Baptismo induere, & ipsius Car-
nem, ac Sanguinem in Cœna sumere,
necnon ita in cœlis versetur, ut in terra
non existat, sicque non plus in Cœna,
quam in scena, aut etiam in cœno sit,
nulla concordiæ ratio iniri poterit.

Postea Cardinalis Catholicam sen-
tentiam exponens ait: „Nos profite-
„mur, quod Corpus Christi Domini sit
„secundum naturalem suam extensio-
„nem in cœlis, alio autem modo in
„Sanctissimo Sacramento existat, nam
„Philosophia nos docet, nullam dari
„contradictionem, quod unum Corpus
„simil sit in pluribus locis, repugnet
„tamen, quod in uno loco versetur,
„& ibidem non sit: inde vero conclu-
„debat Cardinalis, quod tunc, si Pro-
„testantibus nil aliud, quod respondeant,
„supersit, illis palam declareret, quod
„ab eorum sententia tam longe distet,
„quam altissimum cœlum a terra dissi-
„tum sit.

§. XI.

Communis Prælatorum applausus ad Cardinalis orationem.

Ad hanc Cardinalis orationem ceteri **Thuan. §**
omnes Prælati vehementer applau- **Mez. l. c.**
dentes uno ore profitebantur, quod in